

[Christmas Møller.]

herigennem er ført et Bevis for, at det er rimeligt at faa andre Eftergivelsesbestemmelser end dem, vi har. Herpaa tager Lovforslaget Sigte, og det kan vi ogsaa udtale vor Tilfredshed med.

Paa et enkelt Punkt er Lovforslaget jo ændret fra den Affattelse, det fik i Landstinget, idet man i Landstingets Affattelse havde den Bestemmelse, at man, om jeg saa maa sige, skulde koble Fraflytningskommunens Restancer sammen med Tilflytningskommunens, og derfor kunde en Tilflytter, som maaske havde boet i Kommunen i de fem Fjerdingaar, og som havde betalt al sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne Skat, i den Tid, han var Restant i sin Fraflytningskommune, blive berøvet sin kommunale Valgret. Denne Bestemmelse har man strøget nu, og jeg forstaaer, at det væsentlig er sket af administrative Grunde, fordi man fra Ministeriets Side mener, at det vil være vanskeligt at etablere dette. Man faar jo derved det noget mærkelige Forhold, at en Tilflytter, som har været i Kommunen i de fem Fjerdingaar og betalt al sin til Inddrivelse ved Udpantning forfaldne Skat, er Vælger i Kommunen, hvorimod en Mand, der har boet i Kommunen i lang Tid og betalt sin Skat for de fem Fjerdingaar, men er Restant for et foregaaende Kvartal, maa slettes. Dette er vel ikke skatteteknisk og valgteknisk set saa forfærdelig rigtigt, paa den anden Side har man selvfølgelig heroverfor Lov til at fremhæve, at den Borger, som er Restant, ikke kan siges at have saa megen Ret til at stemme om Kommunens Sager som den anden. Jeg vil dog have Lov til at gøre opmærksom paa, at hvis vi ændrede Betingelsen for den kommunale Valgret i fuldkommen Overensstemmelse med det Standpunkt, som de Konservative indtog i 1924, vilde vi i det store og hele komme ud over denne Vanskelighed.

Vi vil da fra vor Side støtte det foreliggende Lovforslag. Vi ønsker, at det faar en kort Udvalgsbehandling, saaledes at det kan blive til Lov snarest muligt. Det bygger, som jeg allerede har sagt, paa den Grundbetragtning, at Skatteydelse til Kommunen og Valgret hænger nøje sammen.

Naar det ærede Medlem Hr. Sundbo sagde, at man til dette Lovforslag havde valgt en forkert Titel, og fortalte noget om, at det var, fordi ikke tilstrækkelig mange vilde stemme konservativt ved de kommunale Valg, at vi nu skulde have Valgloven lavet om — og det ærede Medlem svang sig vist oven i Købet op til at tale om visse Jacob von Thyboer i den Forbindelse —

maa jeg sige til det ærede Medlem, at i 1925 gik det dog i den rigtige Retning, konservativt set, i København; det gjorde det ogsaa paa Frederiksberg, det gjorde det ogsaa i Odense, ja, jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem endnu mindes et Valg i en By, som staar hans Hjerte særdeles nær, hvor det ogsaa gik i den rigtige Retning ved de kommunale Valg i 1925, saa jeg tror, at det ærede Medlem meget vel kunde spare sig alle sine Betragtninger.

Ud fra en saglig Vurdering af, hvordan de kommunale Valgretsbestemmelser har været, og i Overensstemmelse med den Stilling, det konservative Folkeparti stedse har indtaget, saaledes som jeg her har gjort Rede for det, vil vi støtte det af Ministeren her fremsatte Forslag.

Mads Larsen: Det foreliggende Lovforslag er utvivlsomt foranlediget af det private Lovforslag, som Landstingsmand Piper indbragte i Landstinget i forrige Rigsdagssamling, og som blev vedtaget i Tinget efter en Udvalgsbehandling. I saa Henseende falder det godt i Traad med den Politik, som den højtærede Regering fører i denne Samling. Tækkes de Konservative vilde være et passende Motto for denne Politik. Det maa Regeringen og dets Parti selvfølgelig selv om, men saa maa vi andre ogsaa have Lov til at sige, at en saadan Politik vil vi ikke være med til. Det forekommer mig, at mit Partis Ordfører i Landstinget, Hr. Veistrup, havde saa ubetinget Ret, naar han under Forhandlingen i Fjor paaviste, at det, der var passeret, siden vi fik Reglerne i Loven af 1924, ikke beretigede til saadanne Ændringer som dem, her er foreslaaet. Men saaledes som Forholdene har udviklet sig siden da, hvor de økonomiske Vanskeligheder er blevet i høj Grad forstærkede i det forløbne Aar, og den økonomiske Trang hos en Mængde Skatteydere derfor ogsaa er blevet stærkt forøget og som Følge deraf ogsaa deres Muligheder ringere for at kunne svare den Skat, som betinger Bevarelsen af Valgretten, forekommer det mig at være et ganske forkert Tidspunkt at ville gribe ind og begrænse Kommunalbestyrelsernes Ret til at eftergive Skat. Thi fordi en Mand paa Grund af de Forhold, vi har levet under i de senere Aar, af en eller anden Grund er blevet økonomisk vanskeligt stillet og som Følge deraf har mistet en væsentlig Del af sin Evne til at udrede de ham paalignede Skatter, er der efter vor Opfattelse aldeles ingen Rimelighed i at berøve ham Indflydelsen paa Kommunens Styrelse. Landstingsmand